

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 09/01/17

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Θέμα: «Εγκαταλείπω τη μάχη κατά των καρτέλ. το κάνω με βαριά καρδιά αλλά και με ανακούφιση. πολλά χρόνια ψυχική πίεση χωρίς τελικά να νοιάζεται κανείς, από ότι φάνηκε. Λυπάμαι πολύ»

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή-απάντηση, τις ενέργειες σας, σχετικά με την επιστολή, που μας προώθησε ο κος Γ. Φλωράς, (george.floras@floras.gr), δ/νση: Μαγνησίας 101, Διόνυσος Αττικής, τηλ. 6974910050, για το εν θέματι αναφερόμενο

Ο αναφέρων βουλευτής
Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος

ΑΑΔ

Γιώργος Φλωράς: Λυπάμαι πολύ...

7 Ιανουαρίου, 2017

Θέμα: «ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΩ ΛΟΙΠΟΝ ΤΗΝ ΜΑΧΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΡΤΕΛ. ΤΟ ΚΑΝΩ ΜΕ ΒΑΡΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ. ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΨΥΧΙΚΗ ΠΙΕΣΗ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΙΚΑ ΝΑ ΝΟΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ, ΑΠΟ ΟΤΙ ΦΑΝΗΚΕ. ΛΥΠΑΜΑΙ ΠΟΛΥ»

Στην ζωή μου ποτέ δεν ήμουν ρίψασπις. Έχω αγωνιστεί για πολλά πράγματα ακόμα και όταν όλα ήταν απέναντί μου. Αγωνιζόμουν και αγωνίζομαι για αυτά όταν πιστεύω ότι έχω δίκιο. Όταν όμως διαπιστώσω ότι έχω άδικο (αντικειμενικά ή υποκειμενικά) τότε σταματάω.

Μια μεγάλη μάχη της ζωής μου είναι και η μάχη κατά του πιο βρόμικου συστήματος της διαπλοκής στην Ελλάδα, κατά των καρτέλ και των προστατών τους. Έμπλεξα άθελά μου όταν ένα «καρτελάκι» σχηματίστηκε στον χώρο που δούλευε η οικογένειά μου επί δεκαετίες, στα ξενόγλωσσα βιβλία. Το λέω «καρτελάκι» γιατί αυτοί έκλεψαν καμιά 100στη εκατομμύρια ευρώ μόνο από τους καταναλωτές, ψίχουλα μπροστά στους «αρχηγούς» (τρόφιμα, καύσιμα, δομικά υλικά, κατασκευές, σούπερ μάρκετ, τράπεζες κλπ). Η ανάγκη να αντισταθώ (μαζί με την οικογένειά μου) στα λαμόγια που αποφάσισαν να μας κλείσουν με παράνομες μεθόδους, με έφερε αντιμέτωπο με μια τρομακτική πραγματικότητα. Ο ατομικός αγώνας στην πορεία έγινε αγώνας κατά της διαπλοκής που διέλυε την Κοινωνία.

Στην πορεία ανακάλυψα από πρώτο χέρι την μεγάλη ληστεία. Μεγάλες ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις είχαν στήσει καρτέλ παντού. Σε κάθε αγορά που ο Καταναλωτής είχε ανάγκη να προμηθευθεί τα αγαθά, ένα καρτέλ επικρατούσε. Είτε με αρχηγό την ισχυρή πολυεθνική που κατείχε δεσπόζουσα θέση, είτε με συνεννόηση των 4-5 κορυφαίων κάθε κλάδου. Παντού τα ίδια. Σκεφθείτε μόνο ότι την 10ετία 2000-2010 η Ελλάδα έκανε εισαγωγές 550 δις ευρώ, σε τιμές αγοράς. Σκεφθείτε τι μας λήστεψαν οι εταιρείες που έλεγχαν την αγορά και που μας χρέωναν 30%-50% παραπάνω

από όσο έπρεπε λόγω έλλειψης ανταγωνισμού. Η ληστεία του Αιώνα, όχι SIEMENS και αηδίες.

Το τρομακτικό που διαπίστωσα από πρώτο χέρι ήταν ότι το γνώριζαν όλοι όσοι έπρεπε να πολεμάνε τα καρτέλ. Το γνώριζε η Επιτροπή Ανταγωνισμού, η πολιτική ηγεσία, οι δημοσιογράφοι, η δικαστική εξουσία. Το γνώριζαν φυσικά και οι καταναλωτές που πλήρωναν πανάκριβα τα προϊόντα πρώτης ανάγκης αλλά ήταν αδύναμοι (και αδιάφοροι) να αντιδράσουν.

Όσο έψαχνα έβρισκα. Και όσο έβρισκα το δημοσιοποιούσα. Πίστευα ότι αυτά που έβρισκα θα ενδιέφεραν τους διώκτες των εγκληματιών. Μα τι ανόητος που ήμουν τόσα χρόνια. Μου έκανε εντύπωση ότι εύκολα έβρισκα τις βρομιές τους. Δεν είχα καταλάβει ότι τις έβρισκα εύκολα γιατί δεν τους ένοιαζε να τις κρύβουν, αφού ήξεραν ότι το σύστημα θα τις θάψει.

Ας ξεκινήσουμε από την πολιτική ηγεσία. Τα καρτέλ είχαν τον πλήρη έλεγχο τους. Οι εγκληματίες με τις γραβάτες, είτε κατείχαν οι ίδιοι τα Μέσα (τηλεόραση, ράδιο, εφημερίδες) είτε με την διαφήμιση που έδιναν στα Μέσα τους έλεγχαν πλήρως. Είναι κοινό μυστικό ότι στις εκλογές οι μεγάλοι διαφημιζόμενοι έκλειναν θέσεις στα πάνελ για υποψηφίους βουλευτές που στήριζαν. Όταν σκας στα κανάλια 30-40 εκατομμύρια το χρόνο, βάζεις στα προεκλογικά πάνελ και την γιαγιά σου. Πρόσθεσε σε αυτά και το μαύρο μετρητό στους υποψήφιους βουλευτές και στα κόμματα της εξουσίας (Χριστοφοράκος: όλες οι μεγάλες εταιρείες έδιναν το 2% του τζίρου τους σε ΝΔ-ΠΑΣΟΚ), έτσι οδηγηθήκαμε στο να ελέγχουν οι εγκληματίες των καρτέλ μεγάλο μέρος της Βουλής. Φυσικά παντού υπάρχουν οι εξαιρέσεις, όπως ο «τρελός Αχαιός».... αλλά και διάφοροι άλλοι Βουλευτές κατά το παρελθόν, άνθρωποι που ήταν έτσι και αλλιώς στην μαύρη λίστα του συστήματος.

Οι δημοσιογράφοι ήθελαν να μιλήσουν, στην πλειοψηφία τους, αλλά δεν μπορούσαν. Όταν μιλάμε για καρτέλ μιλάμε για το συντριπτικό ποσοστό των διαφημιζομένων στα ΜΜΕ. Έχω συνεργαστεί με δεκάδες δημοσιογράφους για θέματα καυτά που στο τέλος δεν βγήκαν στον αέρα. Με ελάχιστες εξαιρέσεις ομολογώ. Τι γινόταν μετά στις εξαιρέσεις; Απειλές ότι αν ξαναβγεί σχετικό θέμα κόπηκε η διαφήμιση

ή απευθείας κόψιμο της διαφήμισης προς συμμόρφωση. Σημαντικό ρόλο σε αυτές τις απειλές ορισμένα ισχυρά Media Shops. Αυτά έπαιζαν τον ρόλο του νταβατζή για το βρόμικο σύστημα των καρτέλ. Θυμάμαι σε ένα έντυπο, όπως μου είχαν εκμυστηρευθεί, τους είπαν, όταν έμαθαν ότι ετοιμάζαν ένα σχετικό θέμα "αν θέλετε διαφήμιση τρεχάτε να σας την δώσει ο Φλωράς". Δεν θα ξεχάσω επίσης μια δημοσιογράφο σε «αληθινή» εφημερίδα που μου τηλεφώνησε 15 Αυγούστου να μου ζητήσει επισταμένα «ένα θέμα για τα καρτέλ, ότι να ναι». Της έδωσα ότι ήθελε, το θέμα δεν μπήκε ποτέ, όμως μπήκε μια θαυμάσια ολοσέλιδη διαφήμιση εταιρείας τηλεπικοινωνιών με σοβαρή διαπλοκή στο σύστημα αυτό.

Για την Επιτροπή Ανταγωνισμού κάθε λόγος είναι περιττός. Πρόεδροι και μέλη διορισμένοι με κομματικά κριτήρια, επιλογές ΝΔ-ΠΑΣΟΚ από το 2003 έως σήμερα ο πρόεδρος. Έχει καταλογίσει πρόστιμα 490 εκ. ευρώ από το 2004 ως το 2014 και από αυτά έχουν εισπραχθεί μόνο 190 εκ. ευρώ. Δηλαδή σκεφθείτε ότι τα καθάρματα που μας κατακλέβουν επί 15 χρόνια, από το 2000 και μετά, που έχουν ληστέψει από τις τσέπες μας δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ, έχουν πληρώσει πρόστιμο μόνο 190 εκ. ευρώ. Τιμωρεί τα λαμόγια με καθυστέρηση ετών (26 χρόνια καρτέλ κατασκευαστικών, 16 χρόνια Μπύρα, 20 χρόνια η μεγαλύτερη αλυσίδα τεχνολογίας) χαρίζοντας τους δισεκατομμύρια. Εξαιτίας της αδράνειάς της καταστράφηκαν εκατοντάδες ελληνικές επιχειρήσεις που τις συνέτριψαν τα καρτέλ. Η προσπάθειά μου να αναδείξω τις αδυναμίες της Επιτροπής Ανταγωνισμού ήταν συστηματική επί χρόνια. Πίστευα ότι ενδιαφερόντουσαν αυτοί που έπρεπε. Τι ανόητα ρομαντικός που ήμουν. Όταν τελικά καταδικάστηκε αμετάκλητα η Επιτροπή Ανταγωνισμού και κατέβαλε 500.000€ στην εταιρεία μου επειδή καθυστέρησε αδικαιολόγητα, σχεδόν 4 χρόνια, να εξετάσει την καταγγελία μου (οδηγώντας την επιχείρηση σε πτώχευση), εκδικητικά (κατόπιν πολιτικής εντολής όπως έχει καταγραφεί σε επίσημα πρακτικά) μου έκανε αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση ζητώντας ως αποζημίωση το ίδιο ποσό, 500.000€!!! Είναι η πρώτη φορά στην Ελλάδα που το Κράτος στρέφεται κατά ενός πολίτη ζητώντας αποζημίωση για ηθική βλάβη από υποτιθέμενη συκοφαντία μέσω

ενός προσωπικού blog. Φανταστείτε να κερδίσει το δικαστήριο, ο Ερντογάν μετά θα φαντάζει δημοκράτης μπροστά στην καταδίωξη των απλών πολιτών από το Ελληνικό δημόσιο, όπως αυτό εκφράζεται από την Ανεξάρτητη Αρχή.

Αυτό που μου έκανε μεγάλη εντύπωση επί χρόνια ήταν η απάθεια των Καταναλωτών. Όταν όλα τα επίσημα στοιχεία έδειχναν ότι πληρώναμε τα προϊόντα 40-60% ακριβότερα από χώρες με ίδιο εισόδημα με εμάς και σε ανάλογες τιμές με χώρες που ο βασικός μισθός ήταν διπλάσιος, οι Καταναλωτικές Οργανώσεις το μόνο που έκαναν ήταν να βγάζουν δελτία τύπου. Σε άλλες χώρες ένα τέτοιο φαινόμενο θα είχε ρίξει την Κυβέρνηση. Στην Ελλάδα σιωπή. Βρισίδια στο σπίτι μας γιατί δεν μας φτάνουν τα χρήματα για αγορές αλλά αντίδραση μηδενική.

Να μην ξεχάσω φυσικά και την στάση των επιχειρηματικών φορέων. Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει. Έχει κανείς απορία γιατί; Οι ισχυροί φορείς έχουν σαν βασικά μέλη τους τις εταιρείες που στήνουν όλες τις αγορές. Οι λιγότεροι ισχυροί φορείς εξαγοράζονται με διάφορους τρόπους, βλ. Πχ τα προϊόντα τους σε μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ με προνομιακούς όρους. Φυσικά και οι πολιτικές σχέσεις των προέδρων παίζουν σημαντικό ρόλο.

Το δεδομένο για εμένα ήταν ότι η προηγούμενη Κυβέρνηση, και τα δυο κόμματα, ήταν ένα με το βρόμικο σύστημα της διαπλοκής. Περίμενα και περιμένω από την παρούσα Κυβέρνηση να δράσει ουσιαστικά. Γνωρίζω τι συμβαίνει. Το βρόμικο σύστημα προστατεύεται από μεγάλα συμφέροντα εντός και εκτός Ελλάδας, ιδίως από την πλευρά των δανειστών. Μην ξεχνάμε ότι αυτοί που μας ληστεύουν, στην πλειοψηφία τους είναι επιχειρήσεις που εδρεύουν στις χώρες τους σκληρού πυρήνα των δανειστών μας.

Όμως η προστασία του βρόμικου συστήματος από άλλες δυνάμεις δεν είναι ουσιαστικός λόγος να μην αλλάζει τίποτα. Ο νόμος περί ελεύθερου ανταγωνισμού έχει δεχθεί αστείες αλλαγές τα 2 τελευταία χρόνια. Η προσπάθεια της Κυβέρνησης επικεντρώθηκε στην μελλοντική αλλαγή προσώπων στην σύνθεση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, όταν λήξει η θητεία τους. Ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι.

Σταθάκης (ο προηγούμενος) και Παπαδημητρίου (ο νυν) δεν έχουν καταλάβει τι σημαίνει να είσαι Υπουργός Ανάπτυξης αναφορικά με τα θέματα Ανταγωνισμού. Παρέδωσαν πλήρως την εθνική πολιτική στην ανίκανη και κομματική Επιτροπή Ανταγωνισμού. Δεν κατάλαβαν ότι αυτοί νομοθετούν στο όνομα του Ελληνικού λαού. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, τα λαμόγια των πολυεθνικών που καταχρώνται την δεσπόζουσα θέση τους να έχουν ως ποινική ευθύνη ένα αστείο χρηματικό πρόστιμο. Είναι αδιανόητο να μην τιμωρείται ποινικά σχεδόν ποτέ κανείς από τα λαμόγια που μας ληστεύουν, όταν για ευτελή αδικήματα ο Έλληνας πολίτης θα καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης 5-10-20 μηνών. Για ένα αυθαίρετο κοτέτσι η ποινή μπορεί να φτάσει τους 12 μήνες, για μια ληστεία εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ από μια πολυεθνική εις βάρος των καταναλωτών, η ποινή από το δικαστήριο 15.000€ πρόστιμο. Πρόστιμο που και αυτο δεν θα πληρωθεί ποτέ καθώς μπαίνουν συστηματικά στο αρχείο οι καταδίκες αυτές.

Μπορεί ο κ. Παπαδημητρίου να έχει υψηλό εισόδημα και να μην τον ενοχλεί μια τιμή 30% ακριβότερη στα τρόφιμα, όμως η πλειοψηφία του κόσμου μετράει τα 10λεπτα στην τσέπη του για να ψωνίσει στο σούπερ μάρκετ. Ξέρετε όμως κ. Υπουργέ, στην Αμερική που ζήσατε, όταν στήσουν καρτέλ πάνε φυλακή (στην πράξη όχι στα λόγια) και τους τσακίζουν στα πρόστιμα. Δεν τους χαϊδεύουν όπως γίνεται στην Ελλάδα.

Πέρασα πολλά στην μάχη με το βρόμικο σύστημα. Έκτος την αγωγή της Επιτροπής Ανταγωνισμού (500.000€) μου έκαναν αγωγές τα μέλη του καρτέλ του ξενόγλωσσου βιβλίου ζητώντας μου 1.200.000€ για συκοφαντική δυσφήμιση. Οι ίδιοι τύποι που έχουν καταδικαστεί σε κάθε δικαστήριο ότι λήστευαν τους μαθητές και τις οικογένειές τους. Προσπάθησαν όλοι τους να μου κλείσουν το στόμα με εξοντωτικές αγωγές.

Μου έριξαν λάσπη με τους τόνους. Η αιχμή του δόρατος η εφημερίδα με την μεγαλύτερη κυκλοφορία που έχει συνδέσει το όνομά της με ιδιοκτήτες που ξεπλένουν μαύρο χρήμα. Αυτούς που η Ντόρα έλεγε ότι "κάθε Κυριακή εκβιάζουν από την εφημερίδα τους επιχειρηματίες και πολιτικούς". Τελείως τυχαία φυσικά ουδείς από αυτούς

τιμωρείται τελικά παρότι διακινούν εκατομμύρια ευρώ σε σακούλες και τους σταματάνε στα σύνορα. Από άλλα σημαντικά ΜΜΕ, μεγάλα κανάλια, είχα την "τιμή" να είμαι στην μαύρη λίστα των προσκεκλημένων. Δεν το ήξερα ότι υπήρχε η λίστα αυτή έως ότου μου το επιβεβαίωσε δημοσιογράφος που εργαζόταν εκεί. Όταν ρώτησα με ποιο κριτήριο με έβαλαν στην Μαύρη λίστα μου είπε "μιλάς πολύ". Άλλοι «χρήσιμοι» φίλοι του συστήματος με ενημέρωσαν ότι έπρεπε να σταματήσω γιατί οι «σκληροί ποινικοί στις φυλακές» για 5-10 χιλιάδικα μπορούν να κάνουν μεγάλο κακό.

Κατά του καρτέλ του ξενόγλωσσου βιβλίου κέρδισα επτά δικαστήρια, δικαιώθηκα πλήρως. Και τι έγινε; Οι ποινές τους από τα ποινικά δικαστήρια μπήκαν στο αρχείο, δεν πλήρωσαν ούτε ένα ευρώ, από τα 20 εκ. Ευρώ πρόστιμο της Επιτροπής Ανταγωνισμού καταβλήθηκαν μόνο 2 εκ. Ευρώ. Καταλήστεψαν τους καταναλωτές, άνω των 100 εκ. Ευρώ, και δεν πλήρωσαν ουσιαστικά τίποτα. Σε αντίθεση με αυτούς, όσοι τα έβαλαν μαζί τους καταστράφηκαν.

Κατάλαβα λοιπόν ότι μάλλον εγώ κάνω λάθος και όχι όλοι όσοι αναφέρω παραπάνω. Μάλλον το σωστό σε μια Κοινωνία είναι να ληστεύουν τα καρτέλ του καταναλωτές, οι καταναλωτές να το γνωρίζουν και να μην τρέχει τίποτα. Το σωστό είναι να τα αρπάζουν κάποιοι τύποι και να κερδίζουν δισεκατομμύρια τα καρτέλ χωρίς ποτέ να τιμωρούνται. Το σωστό είναι η πολιτική ηγεσία να προτιμάει τις επενδύσεις των εγκληματιών, επιτρέποντας τους να κλέβουν τους Καταναλωτές. Αυτό προφανώς είναι το σωστό και όχι η ιδέα μου ότι η σωστή Κοινωνία θα πρέπει να έχει κανόνες στο επιχειρείν και να προστατεύει τους Καταναλωτές.

Εγκαταλείπω λοιπόν την μάχη κατά των καρτέλ. Το κάνω με βαριά καρδιά αλλά και με ανακούφιση. Πολλά χρόνια ψυχική πίεση χωρίς τελικά να νοιάζεται κανείς, από ότι φάνηκε. Λυπάμαι πολύ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΑΣ

